

ובספר ידי משה כתב: **מעמד בין הבתרים**, שם הר גבוה ועליו בית גדול ושלשה מגדלים עליו ובמקום הזה כרת הקב"ה ברית עם אברהם אבינו ע"ה, עכ"ל.

המקום נקרא גם כיום בפי הערבים "משהד איטייר" שתרגומו "עדות העוף". במקום נמצא הבית הנזכר לעיל ועליו שלוש כיפות.

מס' 1234567

הגישה למקום עיין חלק ב' פרק ל"ב סעיף ב'.

מס' 1234567

כלי בית המקדש

בספר עמק המלך בהקדמה פרק י"א מובא: אלו המשניות כתבו ה' צדיקים גדולים והם שימור הלוי וחזקיה וצדקיה וחגי הנביא וזכריה בן עדו הנביא והם גנזו הכלים של בית המקדש ועושר האוצרות שהיו בירושלים ולא יתגלו עד יום בוא משיח בן דוד במהרה בימינו אוכי"ר.

מס' 1234567

משנה א'... משנה י' ואלו הם משקלי הכסף הגנוזים בעין כחל על ידי ברוך וצדקיה. ככרי כסף ק"כ רבוא, ושל כסף טוב ק"ס רבוא, כלים של נחושת סירים של נחושת טוב מאתים רבוא, ושל ברזל ק"י רבוא, ושפתים שאין להם מצוקים ומצוקים של נחושת סביבות שער הנחושת, כרובים שאין להם משקל, כיורים של נחושת שאין להם משקל, מחבת של זהב טוב ג' אלפים, ושולחנות של זהב טוב מתחת עץ החיים העומד בגן הקודש ע' שהיו עליהם לחם הפנים אין ערך לדמיהם, שקמים של זהב שכל מיני מעדנים תלויים בהם והם של זהב מזוקק שזקק דוד מלך ישראל, כל אלו גנוזים צדקיה, עכ"ל.

☆☆☆

מקום גניזתם בעין כחל בין טבריה לצפת.

בספר חיבת ירושלים מאמר גולת עליות מ"ט, מובא: עין כחל, לדרום צפת סמוך לעכברא בדרך שהולכים מצפת לטבריה יש בקעה גדולה ועמוקה מאד, ולמטה מעין מים טובים ונקרא עין כחל ועוברים דרך עליו, ויש שם כמה בתים, ושם נגד מזרח יש הר זקוף וגבוה מאד ולמעלה בראשו חצוב מעט בעובי ההר כדמות שער וסתום, ואומרים שבזה ההר נגנזו **כלי בהמ"ק**, והלא המה כתובים במס' כלים של בהמ"ק, עכ"ל.

וזה לשון ספר שערי ירושלים שער ה': עין כחל, בקעה גדולה ועמוקה מאד ובה מעין... ולמזרחו הר גבוה ורם ומשופע מאד ובו אשו חצוב כדמות שער סתום ואומרים כי שם נגנזו **כלי בית המקדש** וכן כתוב בספר עמק המלך... מלך צרפת נאפולען זה כחמישים שנה שהיה בא"י, וגם אצלו היה ידוע ע"י ספרי דברי הימים ששם בהר עין כחול הכלים גנוזים, וחפר את ההר כמעט עד חציו, אך לריק היה יגיעו ולשוא היה עמלו כי לא ידע שלא יוכלו להתגלות אליו ולא לאחר עד שיבוא משיח בן דוד צדקנו בב"א, עכ"ל.

ובספר מסע מירון כתב: בשעה הרביעית על היום עזבתי את ארץ הקדושה טבריא... אחר עבור שתי שעות נטה המנהיג את הפרדה מני דרך ים, ונלד על משעול ההרים הגדולים המלאים סלעים ואבני גפף כשעה שלמינית באנו אל כפר עין כחל. גם שם נראו חורבות בתים וחצרות... עין מעין נחמד יוצא משם... שם נראה חפירת חצי ההר אשר חפר נאפאלען באניפרטע בדמיון כזב למצוא את **כלי המקדש** הטמונים שם, כנודע על פי הקבלה כי שם הם ספונים. אבל חפר ויגע ומאומה לא מצא, עכ"ל.

וזה לשון ספר עדן ציון: עד מלפני איזה שנים שנעשה דרך ישר מצפת לטבריה על דרך המושבה ראש פינה שנוסעים בו בעגלות ואוטומובילים, היו נוסעים ורוכבים על בהמות דרך הרים וגבעות מצפת לטבריה על הדרך הזה... גם אני עברתי בשם איזה פעמים והסתכלתי בהר הפלאי הזה, ואדוני אבי ז"ל סיפר לי ששמע מפי אדוני חמי זקני הרה"ג מוה"ר שמואל העליר זצ"ל שפעם אחת בא אליו תושב ערבי משם באנינות והתנצלות ותחינות ובכיות ליתן לו איזה עצה ותושיה על המקרה רעה שקרה לו שהולכים ומתים אצלו נשיו וילדיו. ובשאלו אולי חטא נגד איזה בן אדם בגוף או בממון, השיב לו שאינו מרגיש א"ע בשום חטא, וע"י עוד חקירות ודרישות סיפר לו שחפר תחת ההר ההוא ומצא שם ב' כדים של זהב מלאים אפר ולקחם וטמנם בביתו. והזהיר לו מוהרש"ה ז"ל שתיכף ומיד (הוא אמר שלדעתו זה אפר פרה הנטמן שם) ילך ויחזירם למקומם ויסתום את המקום לבל יהיה ניכר, וכן קיים ועשה והמגפה נעצרה בבית הערבי, עכ"ל.

הגישה למקום עיין חלק ב' פרק כ"א סעיף ד'.